

Серед лісової тиші відчувалось єднання болю, жахливих спогадів сивочолих ветеранів та свідків тих страшних та героїчних водночас років, і разом з тим поколінь, які знають про них завдяки народній пам'яті.

Тисячі українців, євреїв, білорусів, росіян – простих радянських людей було знищено та закатовано на цій просякнутій кров'ю землі. Звучали молитви на українській та єврейських мовах, звучали вірші та пісні про Велику Вітчизняну війну, були сльози на очах...

Можна по-різному ставитись до тієї страшної війни, можна по-різному тлумачити події, але хіба можна забути тих, хто віддав своє життя, своє право на кохання, щастя заради нашого з вами життя, шановні земляки.

Кожен з учасників мітингу-реквієму «День пам'яті та надії» на цьому святому місці запитував себе «А що я зробив би на їх місці? Чи гідно я живу? Чи могли б пишатись нашими повоєнними поколіннями ті, чий життєвий злет зупинила фашистська куля?...»

Цей урок – лише маленька часточка великої данини пошани полеглим у Другій світовій війні. Вічна пам'ять та вічний спокій усім загиблим та закатованим.

Мітинг організовано працівниками управління праці

та соціального захисту населення

виконкому Шепетівської міськради та НВО № 3.

{morfeo 3}